

MOTORISME

La Fiat Hispania inaugura un elegant saló d'exposició dels seus models

Dissabte passat va tenir lloc la inauguració del luxós saló d'exposició que la "Hispano - Fiat" ha instal·lat a la plaça de Catalunya.

El nou establiment ha estat decorat amb sobrietat i gust exquisit. Tot ell respira un aire de modernitat que ha estat resolt sense estridència de cap mena i amb molt d'encert per artistes prou coneguts com són els senyors Mestres i Fosses.

Al saló hi són exposats els nous models "Fiat" 532 C i 532 B, 17 C. V., 5 i 7 places i el tipus de gran luxe 524, també d'una potència fiscal de C. V. i 5 i 7 places.

Destaca per la seva bella estètica el petit Hispano 10 C. V., patent Fiat model 514, el qual va ésser molt admirat pels nombrosos concurrents a l'acte de la inauguració, entre els quals veíem el cònsul d'Itàlia, coronel veíem el cònsul d'Itàlia, coronel de "La Hispania", i conseller de "Fiat Hispania", comte de Castelnuevo; els directores de l'organització "Fiat a Espanya", senyors Rivelli i Carbonaro; l'enginyer senyor Galli; el diputat a Corts, senyor Grau Jansans; el conseller de la Generalitat, senyor Carrasco; i Formiguera; el regidor Sanblancat; Rissetti, director d'italocable; Aquarone, de l'Assicuratrice Italiana; Félix Escalas, director del Banc Urquijo; Codrich, secretari de l'Associació de Banquers; Bosch Pagès; Bellver; Martínez; Suganyes; Masferrer, secretari de la Cambra de l'Automòbil, i molts d'altres.

El delegat a Catalunya, senyor Benítez, es desfeia per tal d'accontentar i atendre la nombrosa concurrència que omplí de gom a gom l'espai local.

Felicitem la flamant organització ho i desitjant-los que l'esforç que això representa es vegi premiat amb el consegüent augment en les vendes de tots els seus interessants models.

AUTOMOBILS USATS

Totes potències i marques

Preus sumament interessants

Romagosa i C.^{la} València 295

Petit Michelin

JOSEP M. GALOBART

Reparació i venda de neumàtic i cambres

Accessoris per a automòbils

Aragó, 247 - Telf. 73452

GREU ACCIDENT D'AVIACIO

El conegut pilot hispano-francès Joan de Vizcaya mor en intentar batre el rècord de distància amb hidroavió lleuger

La trista nova ens va ésser comunicada abans d'ahir, mentre esperàvem el resultat — plens d'optimisme — de l'intent de rècord que el malaguanyat pilot portava a cap.

Joan de Vizcaya era pilot aviador, francès, detentor del rècord internacional de velocitat amb hidroavió lleuger en circuit tancat.

El fatal accident va tenir lloc mentre intentava batre el rècord de distància, també amb "hidro" lleuger.

Pilotant un Farman 40 c. v., va va sortir divendres passat de París amb el propòsit d'arribar fins a "Los Alcázares". L'aparell li va fallar, provocant la seva caiguda, quan era sobre Bastide des Glaces, prop de Nîmes.

La caiguda fou tan sobtada que el pilot no va tenir temps d'utilitzar el paracaigudes, i morí gairebé instantàniament.

A la seva família tota, i molt especialment al nostre bon amic i conegut motorista el seu germà Ferran, els enviem el nostre més sentit condol.

Els estudis fotogràfics amb avió

La flotilla de dos aeroplans Fairey I.H.F. i dos monoplans Puss Moth ha acabat el vol d'estudi fotogràfic, havent cobert 50.000 quilòmetres quadrats al Sudan i Uganda.

Aquest vol començà a primers de l'any passat a instàncies del ministre egipci d'Obres Públiques.

Durant aquest raid s'han pres 28.000 fotografies, a les quals es dona gran importància perquè facilitaran l'estudi de les terres recorregudes.

motors Siemens els mes coneguts

Moreno, la venda del carrer de Mallorca se'n ressentirà.

—Altrament En Moreno no s'està de dir que així que ell comenci a actuar, pels carrers de Barcelona no es veurà altra marca que "Fiat" o "Hispano Fiat".

—I En Bosch Pagès només fa que dir: "ja ho veurem! ja ho veurem!"

—En Roig — l'ex-recordman de la Rabassada — està molt content perquè a casa el Paige va quedant l'amo. Cal fer constar que dintre pocs dies quedarà sol a la secció de vendes.

—Ens diuen que En Morawitz ja s'ha preocupat un xic pel que li deïem la setmana passada referent als "Pescara". Els veurem diumenge vinent a l'Autódrom?

Exide

Reparacions garantides - Autoel·lectrificació Eléctrica, S. A.

Molí, 6 i 8 (Aribau - Diagonal) - Tel·lèfon núm. 77420

Notícies de tot arreu

La British Broadcasting Company ha decidit que en el successiu les emissions de la popular orquestra de jazz, Jack Payne, siguin televisades.

Les emissions experimentals de la Companyia Baird es feien fora de les emissions oficials dels programes de la B. B. C., de les onze a les dotze del migdia, i de dos quarts de dotze a les dotze de la nit. Actualment la Gran Bretanya compta amb vuit mil receptors de televisió.

La nova estació emissora de Treves, que s'havia anunciat que entraria en funcions a començaments del pròxim any, sembla que no s'inaugurarà fins que estigui acabada la barrera del cable que ha d'unir-la amb Frankfurt. Regularment, les dues estacions treballaran amb la mateixa longitud d'onda, (259,3 m.).

La cel·lere societat musical de Leipzig, que es trobava amb grans difi-

Els acumuladors de més fama :: Recanvis de totes menes per a la part elèctrica dels autos

Afilant les seves fulles amb l'ingeniós aparell SHARPEX estalviarà diners i s'afaitarà amb agradable comoditat. RADIO LOT Passeig de Sant Joan, 17 Barcelona

Si desitgeu utilitzar un veritable "DAVID" únicament podreu aconseguir-ho telefonant

al

Telèfon 71450

L'Associació de Propietaris d'Autos - Taxis del Garatge David

no pertany a la Confederació d'Entitats Taxistes, que pretén monopolitzar el SERVEI TELEFONIC

INDIA

AUTOMOBILISTES, ATENCIO!

EXIGIU EL QUE US CORRESPON

La recent revisió dels Aranzels, pel que es refereix a pneumàtics i cambres, fou de:

PESETES OR 2° — per quilo en cobertes, i

" 250 " " " cambres

la qual baixa correspongué sobre Tarifa d'octubre darrer

La Tarifa per a Espanya del 16 de novembre passat reflecteix ja aquesta reducció i ara encara pot donar-se un 25 % de descompte

EXIGIU AQUESTES CONDICIONS al vostre proveïdor, i de no aconseguir-les, dirigiu-vos a

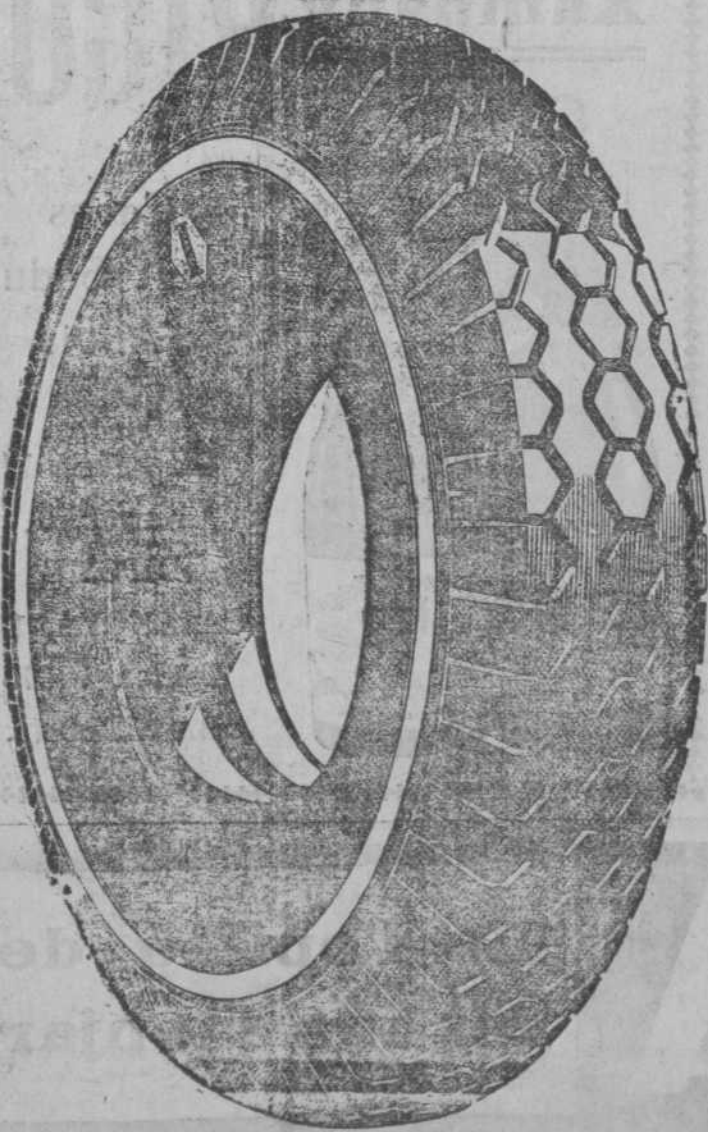
REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA

A-CAR

Rosselló, 234 - asseig de Gràcia 99

BARCELONA

NEUMATICS

RUGBY

Ahir, al camp de Les Corts, el F. C. Barcelona i la Unió Esportiva de Sans efectuaren un encontre bastant acceptable, que acabà amb el resultat de 32 a 3 favorable a l'equip blau-grana

Al matí, a l'Estadi, l'Espanyol vencé per 6 a 3 el Joventut, en un partit corresponent al torneig Copa Catalunya

Per dir-se que la d'ahir fou una jornada de descans per als nostres rugbistes.

Cert que es van jugar dos encontres, i un d'ells corresponent a la Copa Catalunya, però cap d'aquests partits no era d'aquells que desvetllen un gran interès entre els aficionats, amb tot i que el resultat d'un d'ells — el que disputaren a l'Estadi Espanyol i Joventut — era de resultat ben incert.

El Sr. Cugueró va tenir cura de la direcció d'aquest encontre, amb l'encert en ell acostumat.

Fou l'Espanyol el qui primer féu variar el marcador, en assolir la primera marca, als pocs minuts de començat el match.

El Joventut, però, no va cedir terreny en cap moment, i es descafellà la lluita al centre del terreny.

El joc, poc vistós, degut a que tots els jugadors busquen més l'home que la pilota, havent-hi moments que ningú no reconeixia el rugbi en aquell seguit de patades i puntades de peu sense solta ni volta, que es

donen — i reben — pel mig del camp. Cugueró ha d'actuar amb energia en diverses ocasions, per tal d'apàivagar els ànims massa excitats, i posar fi a diverses lluites que s'iniciaven.

Un cop franc permeté al Joventut d'igualar la puntuació, cosa que féu que el match assolís encara una més gran duresa.

Per fi, poc abans d'acabar l'encontre, l'Espanyol aconseguí altres tres punts que foren els que li van donar la victòria.

Per la manera com fou portat el partit, però, creiem que el resultat més just hauria estat l'empat a tres punts, ja que cap dels dos equips es pot dir que fos mercedor de la victòria.

Per a una altra ocasió, celebrarem no haver de dir altre tant.

L'encontre de Les Corts, pel seu

General Motors Radió

Receptors d'alta qualitat per la seva acurada tècnica, coberta amb 12 noves patents. Presentats en luxosos i artístics mobles de ressonància equilibrada; equipats amb làmpares especials PENTODO i VARIABLE-MU GENERAL MOTORS RADIO fabrica 10 models receptors G. M. R., ajustats a les disponibilitats de cada comprador

Els receptors G. M. R. contribueixen a endolcir les hores de la llar

Modulació natural, llarg abast, selectivitat garantida

Exposició i venda:

Ràdio Lot

Passeig de Sant Joan, 17 BARCELONA

BOLDO-TROLES J. A.

NAVIDAD

Un receptor Philips es el regalo ideal para Pascuas. Vea la completa serie de receptores Philips de todos los estilos y en todos los precios, en los buenos establecimientos de radio.

Fiestas familiares y alegres... Un receptor Philips le permitirá a usted oír la música, las palabras y las fiestas de otros países, de otros pueblos, estar en contacto con el mundo entero.

PHILIPS

caràcter d'amistós, no havia despertat tampoc gaire interès entre els aficionats, a part que, degut a la diferència de classe existent, no podia pas esperar-se una lluita gaire emocionant.

El Barcelona, però, ja és sabut que és en partits com aquest quan treu a relleu totes les seves possibilitats, i posa en joc tots els seus recursos, — que no són pocs — i fins i tot, procurant treure noves jugades, per tal d'aprofitar-les en encontres d'aquells que es qualifiquen de decisius.

En aquest encontre, però, degut a algunes baixes que tenia en el seu equip, no va poder treure a relleu en gaires ocasions aquell joc obert, de passades de mà a mà, que és la seva principal característica.

Amb tot, però, com sigui que el Sans, no tan sols es defensà esplèndidament, sinó que, fins i tot, va atacar amb resultat en algunes ocasions, la lluita fou més viva del que primerament hom creia, pel que la partida assolí veritable interès.

El domini, però, va correspondre en tot moment al Barcelona, així com la iniciativa en totes les jugades, com ben clarament ho demostra el resultat aconseguit.

El senyor Duran es va encarregar

NATACIÓ

LA CLASSICA PROVA DE NADAL El II any de la Challenge Emili Soler

Divendres vinent, diada de Nadal, damunt les aigües tranquil·les i fredes del nostre port, tindrà lloc la clàssica carrera del Gran Premi de Nadal.

Mai, fins ara, en què hem deixat d'ésser protagonistes directes de tota mena de manifestacions aquàtiques, havem sentit el veritable acte de sa-

de la direcció d'aquest encontre, i els equips es van formar com segueix a continuació:

F. C. Barcelona. — Vilaspasa, Ducros, Blasco, Juanes, Cerdà, Roquelauze, Amat, Aguilar, Folch, Isard, Revellat, Gallardo, Rossini, Ruiz i Bioggi.

U. S. de Sans. — Cases Llop, Nicollet, Mateu, Salvador, Mumbri, Valenzuela, Ruiz, Azon, Arri, Segarra, Martínez, Renyer, Ubiana i Gallard.

MART

crifici i d'heroisme que representa prendre part en una prova a l'aire lliure de l'envergadura de la prova més difícil de la natació catalana.

El qui no conegui a fons l'esport de la natació, sentirà una mena d'escepticisme, i fins hi abocarà uns comentaris poc afalagadors.

La carrera de Nadal, és indubtablement una de les més interessants del nostre calendari. Ella recorda els primers passos de la natació, quan tot just els Picornell, Soler, Granicher i d'altres en feien una idolatria i es debatien perquè figurés en el primer reglament dels esports que es practicaven a Catalunya.

La tasca que feren aquells homes, ha estat ben profitosa, i avui Barcelona pot apropar-se molt amb altres ciutats d'Europa, considerades com l'avantguarda dels esports. Això no vol dir que la feina estigui tota enllestida. Manquen encara piscines, moltes piscines, per poder-nos posar en lloc honorable.

La carrera de Nadal és la més caracteritzada de totes. Allí, tots els nedadors amb el mateix ambient lluiten en igualtat de condicions.

L'aigua, el fred, són comuns a tots. És la carrera de tots. Els qui no hi han participat mai, senten un calfred en veure com els coscos dels nedadors avancen decididament ramunt l'aigua freda i picant d'aquell matí de Nadal.

El públic ben abrigat, tapat fins a les orelles, sent una enveja a aquells nois que lluiten noblement pel lloc d'honor, i que lluiten també contra tots els corrents carrinons. És el triomf de l'esport damunt de tots els inconvenients. Ells, forts i sans, joves, tot abans que tot, prescindeixen de teories mal aplicades, i durant uns minuts juguen amb l'aigua, que els rep i els fa un buit perquè hi puguin encabir llurs coscos.

Aquesta és la carrera de Nadal. No hi fa res que el dia no hi doni tot. Si el cel està encapotat, de color plom, i sense que el sol faci alguna sortida, aleshores la carrera està en el seu propi ambient.

Es la lluita contra els elements. Val més, però, que el dia esdevingui brillant i assolit. No pels nedadors, que no hi donen importància, sinó pels espectadors, que senten un fred molt més intens que no pas els participants al Gran Premi de Nadal.

La carrera de Nadal cada any ha pujat en importància. L'escamot de nedadors, un any darrera l'altre, ha estat superat.

La prova comença d'ésser selecta. Ara, amb la participació de les nostres nedadores, ha arribat al màxim de belles esperances. La dona, en incorporar-se de ple a l'esport, aquest preu un aire, si voleu, més selecte i elegant. I amb això, les nedadores en

donen proves en palesar constantment la seva vàlua.

Enguany, la prova de Nadal es presenta en forma esplèndida. Les inscripcions són interessants i promet ésser una veritable manifestació aquàtica.

Amb la prova de Nadal es disputa el II Any Challenge Emili Soler.

Emili Soler, d'inesborrable memòria, era el perpetu starter de la diada de Nadal. Gran esportiu, fou un dels fundadors del Natació Barcelona, i dels qui va treballar més en pro de la natació. Aquell vell venerable, amb la seva barba blanca, un xic corbat, la seva gorra blanca que mai no

abandonava, passava com una ombra vivent davant dels nostres ulls, i donava, una vegada més, la tradicional sortida.

La figura del plorat Soler, sempre serà per a nosaltres l'estímul d'una empresa noble.

El Barcelona club on posa tota la seva activitat, com a homenatge pòstum, ha creat la Challenge que li dona el seu nom.

Cal que tots els nedadors el recordin amb tota la seva intensitat i el millor homenatge que se li pot fer és córrer la prova de Nadal, en la qual ell era el principal animador.

L. G. ABRIL

CICLISME

CAP A BRUSSEL·LES

Dissabte van sortir cap a Brussel·les els campions d'Espanya, Canyardo i Espanyol, que han de participar en els Sis Dies que es corren en aquesta capital del 26 d'aquest mes a l'1 de gener vinent.

Dimarts ens trobàvem a la pista del Velòdrom de Sans i veírem voltar a Espanyol, qui sense dormir, tot just arribat de Palma, s'havia posat a l'entrenament.

En canvi Canyardo, l'hème de les grans facultats, va arribar quan gairebé ja era fosc. Amb tot, a una sola advertència d'Espanyol s'equipà i sortí a donar unes voltes.

La forma d'ambdós corredors, en general, és bona; però

Di Paco - Battestini, italians. Ehmer - Kroschel, alemanys. Hournon - Pecqueur, francesos.

Canyardo - Espanyol, espanyols. Pijnenbrug-Braspenning, holandesos.

Charlier-Dencef, belgues. Harmerlinck-O. Debruyckere, belgues.

Van Nevele-Depauw, belgues. Wauters-Bonduel, belgues.

Van Bugenhout-René Martin, belgues. Jules i Odile van Heve, belgues.

Decorte-Van Stembrouck, belgues. Rielens-Van Viockhoven, belgues.

Duray-Hagelstein, belgues. Degraeve-Verhaegen, belgues.

Raess-Billiet, belgues.

cal tenir molt en compte el llarg temps que hem romàs sense ni una sola carrera en el tantes vegades "reanimat" Velòdrom de Sans.

La conversa sostinguda amb ells, i que no hem pogut publicar més aviat, respirava opti-

STEWART WARNER

APARELL MIDJET DE 4 LAMPARES

Noves làmpares Variable-Mu i Pentodo. Allaveu electro-dinàmio de gran potència.

Representants exclusius per a Espanya:

Vivó, Vidal i Balasch

Corts Catalanes, 602. — Barcelona

Passell de Recoletos, núm. 16. — Madrid

AGENTS DE VENDA: Joan Jordana, Escudellers, número 35; Establiments Lutetia, Casp, núm. 22; A. Mas Blay, Julià Portet, 14; H. Oliveres, Cardenal Cassanyes, 13; Casa B. S. A., Ramba de Catalunya, 109; Pelayo Ràdio, Pelayo, 9

misme, per damunt de tot. I això, ja és alguna cosa, i no de poca importància.

No marxem amb la presumpció de sortir vencedors, però sí que desitgem fer un bon paper. I els creiem. Es tan migrada la vida ciclista espanyola, que hom, per força, ha de treure el nas a l'estranger, si no vol que el fred de la inactivitat s'apoderi de l'organisme i el condenni a l'estracisme abans d'hora.

Espanyol-Canyardo se les hauran de fer amb homes de classe, alguns de "super-classe", habituals a aquestes carreres, que corren sovint, molt sovint (gairebé gosaríem a dir que no paren en tot l'any) i amb tot són optimistes...

Per satisfer la curiositat dels nostres lectors publicarem la llista dels equips participants en aquests Sis Dies de Brussel·les:

Piet van Kempen-Jan van Kempen, holandesos.

Aerts-Haesendonckx, belgues. Meuviss-Smet, belgues.

—

Espanyol no ignora el valor de molts d'aquests homes, futurs adversaris, per haver participat en els Sis Dies de Saint-Etienne, en el qual correspongué cinc dies i dues hores, impossibilitat de continuar per lesions sofertes en una caiguda aquest últim dia.

La incògnita, doncs, si és que n'hi ha, està en la forma com respondrà Canyardo a les enquestes extraordinàries i esgotadores a què es llancen els corredors en les primeres 48 hores. Si Canyardo s'adapta bé, no dubtem que l'equip català aconseguirà classificar-se, i potser no en l'últim lloc.

Es així, amb participacions en velòdroms estrangers, com els nostres corredors es faran conèixer i estimar del gran públic, eminentment ciclista.

Això ens recorda una anècdota ben curiosa. Quan el basc Cepeda va par-

Xampany

Freixenet

D'ALTA QUALITAT

CAVES A SANT SADURNI D'ANOIA

ticipar en l'última Volta a França, dies abans d'emprendre la gran prova, fou preguntat per diversos corredors sobre qui era el campió d'Espanya de velocitat.

Espanyol—va respondre Cepeda.

—No, si us preguntem com se diu—interromperen els altres rient.

—Espanyol, home—replicà tot empipat Cepeda—Julia Espanyol—féu aclarint la confusió del cognom Espanyol i el derivatiu de subdit d'Espanya que interpretaren els estrangers.

Això fol celebrat, però a nosaltres ens demostra que mentre aquí no ignorem que són els Pelissier, Leducq, Magne, Van Kempen, Frantz i companyia, a fora de casa ignorem aduoc el nom dels nostres campions.

Quin contrast més tràgicament ridícul per al nostre ciclisme!

Per això lloem i aplaudim com es mereix aquesta iniciativa de Canyardo i Espanyol, que per si sola ja té el seu mèrit i els desitgem una bona sort (factor no gens menyspreable), en la seva participació en els Sis Dies belgues, que són com si diguéssim els que obren la porta de tots els altres velòdroms europeus.

PERE ABELLA MASDEU

Restaurant "La Patria"

BANQUETS

La millor "paella" - Tel. 33394

MIRALLS, MARCS

I MOTLLURES

J. M. Terrés Camaló, S/O

Ausias March, 3 - Tel. 18155

Ben afeitats per 5 cts.!!

Una pulcra presentació, indispensable avui a tot-hom, s'aconsegueix amb una despesa de 5 cèntims, que es el que costa d'afaitar-se cada dia amb les

FULLES D'AFAITAR

"TOLEDO"

DE LA FÀBRICA NACIONAL DE TOLEDO

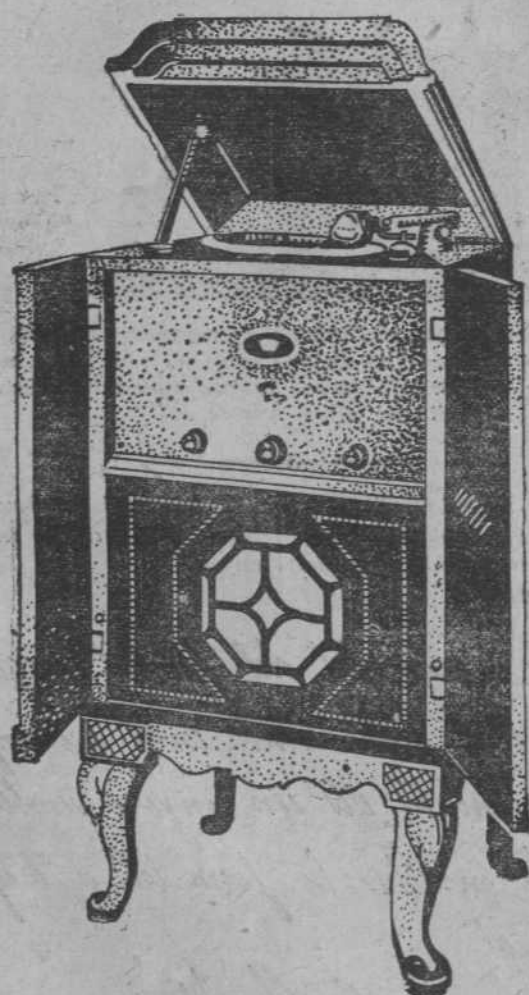
Costen 35 cèntims i serveixen per a set afaitades com a mínim

PRODUCTES NACIONALS, S. A. - MADRID

Cercant una màxima economia...

ha estat ideada la Ràdio Gramola

CLIMO

la qual reuneix els avantatges de les més potents i les més elegants, però només costa

900 Ptes.

No deixeu d'admirar-la als nostres aparadors

CONSTRUCCIÓ NACIONAL
RAMON CLIMENT NOLLA

Consell de Cent, 266

TELEFON 23058

Aparells complets, amb altaveu, des de 195 pts.

LUTEPHON

El millor aparell de ràdio

Funciona sense antena i enxufat directe a la corrent

Facilitats en el pagament

ESTABLIMENTS LUTETIA

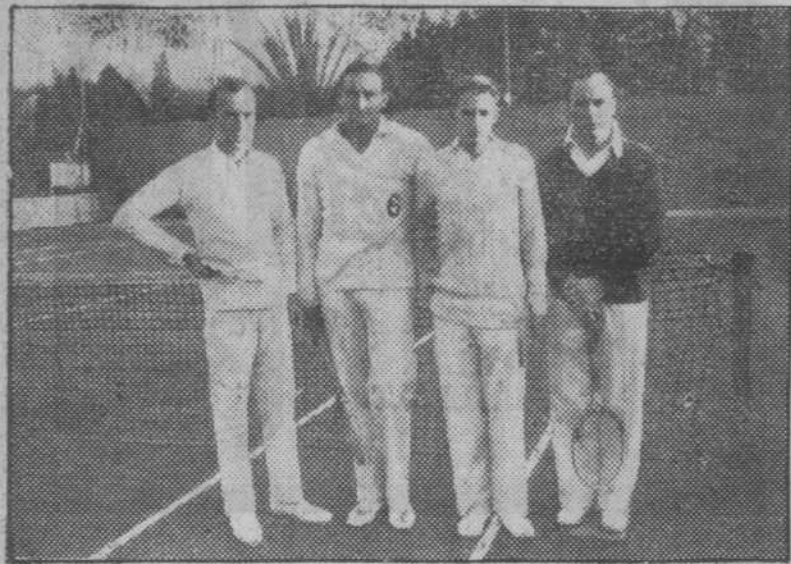
Casp, 22 - Telèfon 14372 - Barcelona

Ptes. 495

articles i reportatges

TENNIS

Comentaris del "doble" Austin - Oliff i Maier - Sindreu. — Unes paraules del campió anglès

Austin, Mayer, Oliff i Sindreu, els protagonistes del gran match

Si, jo ja sé que en l'esport, mantes vegades el joc no té res a veure amb el resultat. No sempre guanya el qui millor juga, i sembla que en el tennis, això succeeix força sovint. Molt més. Anem a saber! Podem ésser tants! Jo no sabia com justificar-ho i menys després de veure com els nostres jugadors, en el "doble" jugat aquesta tarda, es deixaven arrabassar una victòria que jo, i amb mi tot el públic, considerava segura.

Després de guanyar el primer "set" amb una senzillesa i una facilitat que enamoren, i quan també tenien segur el segon en pocs minuts, i davant de la més profunda decepció dels fanàtics del Club de la Bonanova, han perdut aquest darrer, i el quart, havent de suspendre el partit per manca de llum.

Dels quatre jugadors, el millor, indubtablement, Maier, que ha jugat sempre amb el màxim d'eficàcia i seguretat. A fons, i a xarxa, les seves jugades brillantíssimes van ésser ovacionades. Llàstima que Sindreu no estigués a l'alçada del seu company! Les pilotes altes, poc col·locades, no únicament no passaven als contrincants, sinó que permetien a aquests de rematar-les fortament, i feien així impossible llur tornada.

La parella anglesa va jugar bé, encara que no amb gaire compenetració. Les dues raquetes es van trobar, força vegades, darrera la pilota.

Austin, molt segur en la xarxa i, sobretot, amb una calma i una serenitat envejables.

El públic, nombros — cosa extraordinària — i resistint valentament el fred.

Els aplaudiments, amb les mans, en quantades, feien l'efecte dels que per desgràcia escoltem al cinema sonor.

Com a nota còmica, he de fer ressaltar l'actitud d'un jutge de línia, que es deu creure ésser un bon esportiu, i que es va passar tota la tarda assegut comodament a la pista, amb una flassada de llana embolicada a les cames.

Llàstima d'estufa! Si això és ésser un veritable esportiu, ni mai!

En suspendre el "match", arrellego un moment Austin, aquest noi gran que no s'immuta absolutament, per res.

— És la primera vegada que veniu a Barcelona?

— Sí, senyoreta. No coneixia encara Espanya, no obstant i el meu interès i la meua curiositat.

— Suposo que a hores d'ara, ja ha-

reu vist el Parc, l'Escullera, el Tibidabo... etc., etc.

— Caram! És cert! — em contesta, rient. — Com ho heu endevinat?

— No us estranyeu. És un programa "fet", itinerari "inevitable", que es presenta, vulguis que no, a tot turista. És com si anéssiu a París i els guies no es recordessin de mostrar-vos la Torre Eiffel. Compreneu? I dieu: em penso que dirigida a un home, la pregunta no és indiscreta: quants anys teniu?

— Jo? Divuit, i ja sóc casat.

— És possible? No en feu, pas la cara. Bé, endavant: quin club defen-

seu? — El Queen's Club, de Londres. Sempre he jugat per la mateixa societat.

— Fa molt que practiqueu el tennis?

— Des que tenia sis anys. Hi he tingut sempre una veritable afició, i el partit que més interès va tenir per a mi, fou el que vaig jugar de final a la Copa Davis.

— Quins jugadors espanyols us semblen els millors?

— Si no els he vist jugar a penes! Maier, però, em sembla el més complet, i sobretot el més segur, principalment a la xarxa. Els seus "smash" són una cosa formidable.

— Sou anglès, veritat?

— Sí; he nascut a Londres, i ja de sempre m'han agradat molt totes menes d'esports. Practico el golf, futbol, natació...

— I com ha estat que vinguéssiu a jugar contra nosaltres?

— El Tennis Barcelona ens ha facilitat aquesta oportunitat. Ell ha subvencionat el nostre desplaçament, despeses de propaganda, hotel, viatges, etc.

— Molt bé! Ja aniria bé que hi haguessin força Clubs amb l'esplendidesa d'aquest!

— Mireu, estic contús. Jo no acostumo a dir mai mentides, i confesso que us n'he dit una de molt grossa.

— Vós? Això deixeu-ho per als andalusos!

— Sí, sí; he mentit. Jo no tinc divuit anys, sinó vint-i-cinc.

— Ja ho faré constar. I tampoc sou casat, potser?

— U! U! Pregunteu ja massa coses!

— I Austin se'n va rient a dansar amb una damisella de "ojos oscuros" i "morrenos", com diu ell...

ANNA M. MARTINEZ-SAGI

DEL MOMENT

Antoni Cabestany, secretari del F. C. Barcelona, diu...

Arran del partit Palafrugell-Barcelona, de campionat de Catalunya, el secretari del F. C. Barcelona, Antoni Cabestany, lliurà a la premsa dues notes que tingueren la virtut de remoure l'ambient futbolístic català. D'aquelles notes se'n parlà molt, i la Federació Catalana anuncia que prendria cartes en l'afair.

Van passar una colla de dies, i hom cregué que l'afair havia quedat mort. De sobte, però, s'ha fet pública la notícia que el secretari del Barcelona havia estat inhabilitat per espai d'un mes, pena màxima que pot imposar la Federació en casos com el que ens ocupa.

Hem parlat amb Antoni Cabestany, i li hem fet unes quantes preguntes relacionades amb aquest afer. A continuació transcrivim amb molta fidelitat les manifestacions que hem recollit de boca del secretari del Barcelona. Hem preguntat:

— Quin efecte us ha produït la inhabilitació?

— Com que sempre he fet qüestió d'honor en tots els actes de la meua vida pública del parlar amb lleialtat i sinceritat, us puc dir que he sentit fins a cert punt una gran satisfacció per la manera com la suspensió ha vingut i sabudes les causes que n'han produït l'efecte.

— Així, si us fos oferta una solució d'arranjament, com la rebrieu?

— Si algú volgués interposar la seva influència per aminorar-ne el resultat seria rebutjada per mi, puix que no tinc cap necessitat de padrinatges ni vull deure agraïment a ningú en aquest cas concret. Tinc reservada la meua completa llibertat per parlar com em plagui i si és per dir la veritat.

— Insistiu, doncs, en ratificar-vos en les manifestacions que feu en aquestes notes?

— En honor a la veritat vull que consti clara una cosa. Cap de les me-

ves notes no contenia censura, menyspreu, ofensa o greuge per als que varen actuar en el partit Palafrugell-Barcelona, ni per al públic en general, i molt menys per aquella ciutat. Vaig denunciar uns fets esdevinguts en el curs del partit, i prou. Aquests encara ningú no els ha desmentit.

— Però la vostra al·lusió a la presència de la Federació...

— El final de la nota que el Consell directiu del Palafrugell publica

en contestació al meu escrit primer diu textualment així: "El Futbol Club Barcelona ha trobat, en els jorns foscos de la Dictadura, el Palafrugell F. C. sempre al costat, i ha de continuar trobant-hi, perquè pesa més, en l'amençament de l'afecte, l'historial gloriós del Club degà i tot el que a ell deu l'esportivitat de Catalunya que no pas l'anècdota barroera d'una Secretaria oficial, doncs... Una darrera pregunta: és cert que teniu la intenció de retirar-vos de la vida activa en la Junta del F. C. Barcelona?"

— Jo em dec al club i a la voluntat incontrovertible de l'Assemblea d'aquest. Tinc moltes ganes d'anar-me'n a casa, i molt abans de produir-se l'última dimissió total ja havia sol·licitat dos o tres mesos de permís al senyor president, que ben gentilmente m'havia concedit i haurien estat efectius si no hagués vingut la crisi. El que no estic disposat a acceptar, però, és el caprici d'alguns senyors que veuria amb goig el meu desbancament, puix que en aquest cas dec dir que me n'aniré a casa quan la voluntat dels companys de Consell m'ho permeti o la sobirania de l'Assemblea m'ho mani.

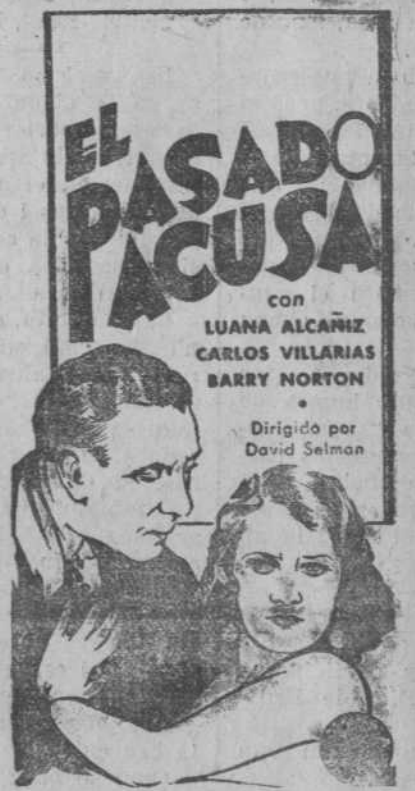
Antoni Cabestany no ha dit res més a propòsit de la seva inhabilitació. Creiem, però, que ja ha dit prou coses. Els nostres lectors pensaran, segurament, com nosaltres, no?

— Permeteu-nos que us demanem en

DIMECRES, 23 ESTRENA

AL SALO CATALUNYA

de l'emocionant film parlat en espanyol

Producció Columbia, distribuïda per Els Artistes Associats

Un cruel dilema entre l'orgull de dona i l'amor de mare

Maison Dorée

AVUI, DILLUNS, DIA 21

En el te i sortida de teatres

GRAN SUCCES

de la parella internacional

MLLE. SIMONNE

et

ANT. CARDONA

Els millors "dancers" dels

grans casinos i dancings

europeus

DEMA, DIMARTS, ULTIMA

ACTUACIO A ESPANYA

DIMECRES, DIA 23

a les sis de la tarda

DEBUT

JAUME PLANES

i els seus

DISCOS VIVENTS

la formidable orquestra de

Art, ritme i frivolitat

DIJOURS, DIA 24

Sopar de nit de Nadal

Reveillon

VISITEU

PAYNERIES TACHER

TEL 16162 - PELAYO, 50

PALL - MALL ESPORT

EL SILENCI D'UNA MULTITUD

Durant el partit de Londres-Highbury entre els equips d'Anglaterra i d'Espanya, hi hagué, sobtadament, un moment de silenci entre la multitud — 55.000 espectadors — que presenciava el match. Els jugadors s'aturaren, petrificats.

Què passava? El jugador espanyol Hilario, en un cop de geni, es dirigia cap al davanter-centre anglès Dean per a clavar-li una puntada de peu. Això hauria provocat a qualsevol estadi del Continent un escàndol formidable. A Highbury tot el públic va quedar sorprès, mut. Només l'àrbitre tenia la paraula. M. Bouwens, l'àrbitre de Colonia, que dirigia el partit, va córrer, a grans gambades, cap al

lloc del "succés", i reprengué seroament Hilario, castigà l'equip d'Espanya amb un cop franc, i el públic respirà. Els equips tornaren a jugar com si res no hagués passat i Hilario "com un Ocho amb el seu malhumor més terrible" restà, encara, un o dos minuts al costat de Dean.

L'endemà, un crític esportiu anglès escrivia: "No ho havia vist mai — referint-se a l'actitud d'Hilario — en trenta anys de futbol". I afegia amb to trònic: "Pel que es veu, un match internacional al Continent, té els seus perills".

Tot això que el lector acaba de llegir, ho trobareu d'una recula esportiva francesa. Que cadascú en prengui el que vulgui.

EL "DOBLE"

26 d'abril de 1931. A Barcelona, a l'estadi de Montjuïc, el president Malla estrenà la mà als jugadors irlan-

desos que han de lluitar contra Espanya. L'escena — canciat l'escenari i un dels personatges centrals — es repetirà...

13 de desembre de 1931. A Dublín, el mateix equip d'Irlanda està disposat a aconseguir la victòria que no pogué aprofitar-se a Barcelona. Arren-

glats, com a Montjuïc, els jugadors irlandesos són, ara, solidats pel governador general de l'Estat lliure d'Irlanda...

L'OPINIO DE SAMITIER

Hem demanat a Samitier una opinió, curta i concreta, sobre el resultat catastròfic d'Highbury.

El capità del Barcelona no s'hi ha pensat gens. I ens ha escrit aquestes ratlles:

La superioritat del futbol anglès damunt el nostre, atesa en el seu conjunt, ja que mentre ells son enyi i semblen no més un, nosaltres ho fem tot a l'efort individual

Josep Samitier

Restaurant Catalunya

recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la incomparable SOPA DELS PESCADORS Plat creatiu de la casa

AROMES DEL MONTSERRAT

Gran licor, únic elaborat pels RR. PP. Benedictins d'aquell Monestir ★ ★ ★ Representant: JOAN FONOLLEDA SERRA — Barcelona

les dones intervenen...

El que voldríem

LA RAMBLA creu respondre avui, en crear aquesta pàgina periòdica, a l'imperatiu de l'ambient del carrer. "La dona intervén..." La dona intervén, en efecte, coratjosa i optimista, en la nostra vida ciutadana. L'afany de molts anys i l'esforç personalíssim d'alguns nams, fructifiquen avui en una realitat que comença a ésser ampla. Ahir eren les primeres juntes, la primera lluita a l'Estatut, els primers articles. Avui són ja els primers actes públics, la primera demanda de justícia, la primera brillant intervenció en l'Estatut de Catalunya. Demà, amb un vot efectiu, amb un ample dret reconegut, amb una cultura neta i eficient, la dona entrarà de ple—sense violències i sense limitació—en la vida civil.

"La dona intervén..." Ahir era l'esportiu, el que intervenia. La RAMBLA recollia la intervenció i s'esforçava a emmarcar-la. Avui és la dona, en el seu conjunt, la que intervén, amb aquest optimista sentit esportiu del nostre temps. La RAMBLA voldria recollir també l'afany i emmarcar-ne l'eficàcia.

I aquesta vol ésser la finalitat d'aquesta pàgina nova. Ni vacuïtat de revista de modes ni fosc agor de gestos de sufragista. Un intermede, un punt just on no puguin mancar-hi—al costat de l'emoció ciutadana del miting i del vot que espera reivindicar la justícia d'un dret—la ternura cordial de la maternitat, la carn nua i neta en l'esforç de l'estadi esportiu, i, encara menys, la fina mitja salmó i el carmí dels llavis de la madameta...

Signo del nostre temps, reflex de noves concrecions de la vida. Entusiasmes i realitats que els farbalans i les mitenes de les nostres àvies—en el passatge romàntic de l'estudi de vell "Napoleón"—no entendrien mai.

"La dona intervén..." Ella, la dona, gentil i optimista, té la paraula.

Entrevius de "la rambla,"

La senyora Azaña està encisada de Barcelona...

El president Azaña s'estatja en un hotel cèntric de la ciutat. A la porta, dues fileres de guàrdies de seguretat. Al hall, un equip de mossos d'esquadra vestits de gala...

Anem a veure la senyora Azaña. Els secretaris cauen en el parany. Avesats a desillusió periodística incauts que van a la recerca del president per arrencar-li declaracions, em deixen passar sense cap entrebanc després de la meua condició de dona.

La senyora Azaña? Un secretari amabilíssim em dedica una reverència molt fina i ell mateix em acompanya a l'ascensor. Tot pujant m'el miro una mica de gup d'ull i endevino que no sospita els motius de la meua visita...

De la família, potser?...insinua amb una timidesa que no és sincera, però que ho sembla.

—No... però hi ha molta amistat—afirmo amb tota la barra.

Em penso que el lector em releva de dir que la família del cap del govern ocupa les millors habitacions de l'elegant hotel barceloní que té l'honor d'estar-hi. En entrar al saló on espero trobar la senyora Azaña em sento un xic cohibida. Vaig acompanyada del secretari del president i no conec personalment la dama que cerco. El secretari, però, em salva del compromís amb una presentació amical, gairebé familiar, a la senyora de Rivas-Cheriff, al senyor Enric Ramos, subsecretari de la Presidència, a la seva esposa.

—Lola se està visitant para ir a conar en casa del presidente de la Generalitat—em diu la senyora Rivas, excusant l'absent...

Però l'espera no és llarga i comparteixo amb proves d'una cordialitat insuperable la simpàtica tertúlia.

La senyora Azaña és gentilíssima, elegant, simpàtica. Vesteix amb gràcia i ens sembla una dama d'una sensibilitat exquisida.

L'excursió a Sitges l'ha encisada. L'acolliment de Catalunya al seu marit l'ha emocionada. No vol—i fa molt santament—parlar ni una sola paraula que faci referència a les activitats polítiques del seu marit.

—Es un viatge d'esbarjo, de repòs... Lola Rivas Cheriff és una dona que sent una gran simpatia per Catalunya. Com el seu germà, com el seu marit.

Seria indiscret i imperdonable per a un periodista amb una mica de bons sentiments insistir prop d'una persona com la senyora Azaña per obtenir-ne declaracions. Ni la nostra dignitat de col·laboradors de LA RAMBLA ens permetria descendir a la carrioneria de preguntar-li quin color preferia o quina rosa li agradava més...

Després d'una excursió a Sitges, mal sigui a l'hivern, no pot preferir-se altre color que el blau marí ni poden agradar altres roses que les cultivades als hivernacles sitgetans.

Mentre Lola Rivas Cheriff acaba la seua toilette, amb la senyora de Ramos parlem de feminisme.

—Sobre això—ens diu—penso exactament com la Lola. Partidària dels drets de la dona, però enemiga de l'aplicació immediata del sufragi femení, per mor dels perills que correriem.

Però parlem de l'Estatut. La senyora Azaña creu sincerament que Catalunya no és prou coneguda—compresa, diríem—per part de Castella. Però ens assegura el gran interès del seu marit en què s'aprovi l'Estatut, interès que ella comparteix amb entusiasme...

Feta poc que parlàvem quan s'anuncià que la senyora de Macià venia a cercar els seus il·lustres hosts per anar a sopar a la Casa dels Canonges...

Una estreta de mà de part de les lectores de LA RAMBLA i una ratificació de la meua amistat per ella i de la meua admiració pel seu marit...

LLUISA SOLER

L'organització medieval del treball a Catalunya

COM S'ORGANITZA EL TREBALL A L'EDAT MITJANA

Les primeres organitzacions del treball a Catalunya foren els Gremis.

Els Gremis s'originaren en les confraries, agrupacions que tenien per únic objecte el culte a un sant. Sens dubte els barcelonins d'aleshores pensaren que aquell sistema d'unió podia aprofitar-se per a un fi utilitari, i començaren a ajuntar-se, els homes que exercien un mateix ofici, sota l'advocació d'un sant determinat. Així succeïa als inicis del segle XIII.

En el seu temps, eren els Gremis barcelonins organitzacions perfectes. Arribaren al seu màxim esplendor i eficàcia durant els segles XVI i XVII.

Fins a l'any 1717, els Gremis depengueren de l'Ajuntament, el qual dictava les ordenances i nomenava, sortejant els candidats, els prohoms que els havien de presidir.

Els Gremis reglamentaven al detall tot el que es referia a l'exercici de la professió que defensaven: els anys d'aprenentatge, els exàmens per a passar d'aprenent a fadrí i de fadrí a mestre—i ningú no podia establir un taller sense presentar els comprovants d'haver passat l'examen i estat reconegut mestre—els materials a emprar, les marques de fàbrica, els jornals, la inspecció dels tallers, el contracte dels jornalers, la repartició del treball...

BARCELONA, PRIMERA IMPLANTADORA DE L'ORGANITZACIÓ GREMIAL

Quelcom semblant als nostres Gremis havia existit ja a l'antiga Grècia. Però en l'era nova fou Barcelona la primera ciutat que uní en organitzacions ben articulades els seus menestrals i els seus jornalers.

París, Venècia, Bruges, eren ciutats de riquesa industrial que adoptaren també l'organització gremial, si bé no amb tanta extensió com Barcelona. Cent anys abans que fos fundat a París el primer Gremi, n'existien ja a Barcelona. A la Península Ibèrica, exceptuant València, que seguia els passos de la capital catalana, en els pocs Gremis que existien predominaven més res l'espirit i la finalitat religioses.

A Barcelona han existit prop de dos-cents gremis.

ELS GREMIS, IMPLANTADORS DEL SOCORS MUTU

La major part dels cabals dels Gremis es destinaven a subsidis als treballadors malalts o invàlids, a llurs vides i orfens.

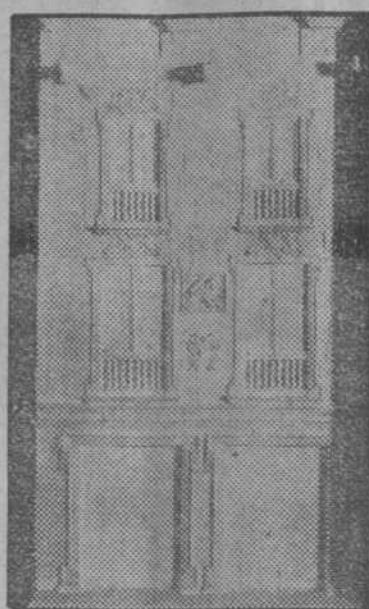
D'aquesta manera fou que existí a Catalunya, en plena Edat Mitjana, el socors mutu, que encara funciona en moltes entitats dels nostres dies i que haurien d'establir les actuals organitzacions obreres.

ELS GREMIS I LLUR DEFENSA DE L'OBRER

Naturalment, en aquella societat barcelonina contemporània del feudalisme més cruel, el proletariat no podia tenir una actuació massa lliure. Però, per l'espirit democràtic natural de la raça catalana, que hem anomenat en començar, els nostres jornalers fruíen de benestar i trobaven en l'organització gremial la defensa de llurs interessos.

Els Gremis procuraven que els obrers fossin retribuïts en forma suficient per a cobrir llurs necessitats. Si un aprenent o un fadrí estava queixós del seu mestre, podia presentar reclamació al Gremi corresponent, on era atès i defensat si tenia raó.

Existien Gremis de fadrins d'alguns oficis, i, aleshores, no cal dir que l'agrupació dels jornalers, la qual no intervenia cap patró, pro-

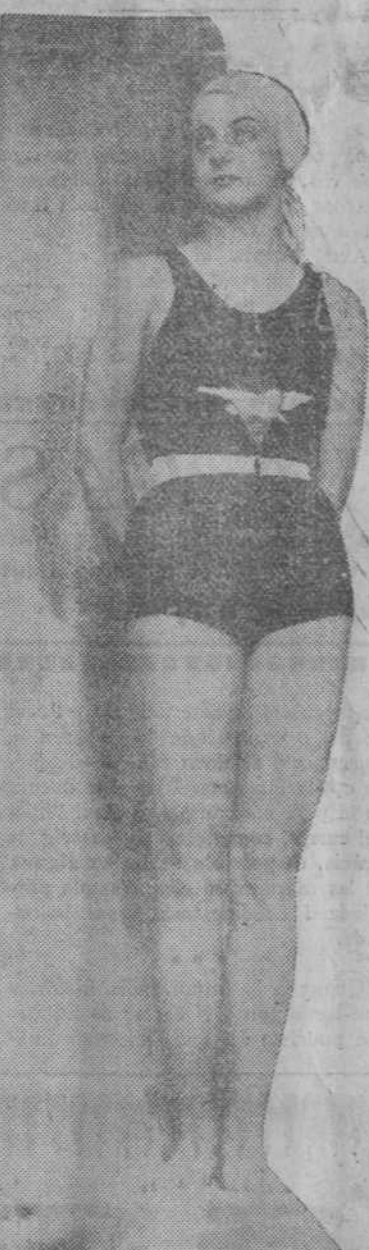

curava defensar els drets dels seus components contra els possibles explotadors.

REPARTIMENT EQUITATIU DEL TREBALL

En els Gremis podem veure un principi, una espurna, significativa, de l'espirit socialista modern. Aquelles organitzacions s'esforçaven per barrar el pas a les grans indústries individuals i a l'acaparament del treball; a l'alta burgesia, en una paraula. Així és que des de tant de temps enrera ha preponderat a Barcelona la classe menestral, de treballadors benestants.

Els Gremis limitaven la capacitat de les indústries. En el ram del teixit, per exemple, fixaven un màxim de telers que podia tenir cada fabricant. D'aquesta manera es feia possible la competència en benefici del consumidor i contra l'explotació dels jornalers.

Solita Seigado, la gran nedadora hispano-francesa, honora aquesta primera pàgina femenina. Motius? És diu que es casà amb un milionari americà...

GARANTIES QUE OFERIEI ELS GREMIS AL CONSUMIDOR

La majoria dels Gremis, i tots els més importants, tenien organitzada la inspecció de tallers i fàbriques, a fi que la producció de la mercaderia es realitzés en les degudes condicions. S'imposaven càstigs als que empraven primeres matèries de mala qualitat o mistificaven la fabricació.

ELS ATACS DE LA MONARQUIA CONTRA ELS GREMIS

Mentre l'organització gremial depengué de l'Ajuntament barceloní o del democràtic govern català, augmentà sempre en poder i en perfeccionament.

Però vingué la caiguda de Catalunya sota el despotisme borbònic i començà la decadència dels Gremis.

Poc a poc, els reials decrets anaren anulant les sàvies disposicions dels Gremis que tant ajudaven a la puixança de la indústria catalana i al benestar del poble.

Dues de les principals supressions, que demostraren ben palesament la pobresa cerebral i espiritual dels que les manaren, foren les del repartiment equitatiu del treball i de la inspecció dels tallers. Un reial decret disposà que els fabricants poguessin engrandir llurs indústries a voluntat, i un altre prohibí que es vetllessin per la bona qualitat dels productes i pel tracte que era donat als jornalers aprenents.

Per fi quedà extingida l'organització gremial. Alguns anys d'ofegament, i sorgí altra vegada, refosa en molles moderns, la força del treball organitzada.

ELS GREMIS QUE AVUI EXISTEIXEN

Avui existeixen encara alguns Gremis que han sobreviscut la desfeta, si se'n pot dir viure de llur presència quieta, inactiva, aspergimada. Per la indústria, pel treball, no compten; socialment, no volen dir res. Els Gremis que avui queden són preciosos records històrics, venerables peces arqueològiques, decrepites, que hem d'apuntalar i conservar, que requereixen tot el nostre respecte; en ells hem d'homenajar aquella primitiva i puixant organització del treball que realitzà el poble català quan encara molts altres pobles gemegaven sota el fuet de l'esclavatge.

EXPOSICIÓ DEL GREMI DE SABATERS A LA CASA DE L'ARDIACA

El Gremi de mestres sabaters, el més antic que es coneix, és un dels que encara existeixen. Ara justament ha fet donació a l'Arxiu de la Ciutat de tot el seu particular arxiu de llibres i pergamins referents a l'actuació del Gremi des del segle XIII. Amb aquest motiu, a la Casa de l'Ardiaca s'ha organitzat una interessantíssima exposició, que serà inaugurada un d'aquests dies, formada pels documents que componen la donació esmentada, per moltes altres troballes històriques, obres d'art i pergamins referents al Gremi dels sabaters, una maqueta de l'antiga casa gremial en el seu primitiu estat, i un pla de Barcelona en el qual es mostra l'antiga situació dels establiments dels sabaters, dels tapissers i dels sabaters de vell, segons un cens del segle XIV.

ANNA MURIA

El telèfon de LA RAMBLA és el

14757

Clara Campoamor, la intel·ligent parlamentària del partit radical, ha estat a Barcelona. Dissabte a la nit donà una remarkable conferència al Centre Republicà de la Porta-Ferrissa, glossant la Constitució i defensant el sufragi femení amb talent i entusiasme

PER AL SENYOR GIL ROBLES

Aquests darrers dies les parets dels edificis públics han anat plenes dels cartells anunciadors dels mitings del senyor Gil Robles, i no cal dir que la premsa de dretes ha gaudit de bo de bo ocupant-se'n extensament. Se li ha fet, és clar, una propaganda excessiva i exagerada per immodesta en un senyor catòlic que predica les virtuts del catolicisme (?). Els mitings de Gil Robles han estat, però, i ben a les clares, una cosa trucada. Aquest senyor, com tots els catòlics moderns, a l'inrevés dels antics apòstols, van a fer les seves propagandes on saben que han d'ésser ben rebuts, és a dir, no van a convèncer ni a convertir, sinó a presumir, a rebre aplaudiments i a fer comèdia. De Vic, amb l'exemple sempre del seu doctor Torres i Bages, n'han arribat a fer ja tant d'abus, que, francament, resulta còmic i tot. ¿Per què el senyor Gil Robles i tots els senyors que pensen i prediquen com ell no van a les barriades obreres, com més d'esquerra millor? L'únic que obtingués en aquests ambients si que el podria enorgullir i suposaria un mèrit. ¿Per què no ho fa, doncs? El senyor Gil Robles deu pensar amb esverament amb el risc que correria, i resulta que els moderns apòstols del catolicisme es deturten davant el risc... Disten molt els moderns apòstols dels antics apòstols! Sobretot disten molt d'aquell Crist que ells anomenen tant i que per cert no predicava el mateix.

Però no ho voldríem escatir, ni l'esmentaria mai ens ocupàrem del senyor Gil Robles si aquest no hagués tingut la pretensió d'adreçar-se a les dones i de celebrar un miting parlant del vot femení. Un miting, per cert, que es va celebrar al saló d'actes de l'església de Santa Anna, amb permís del governador de Barcelona, permís dona, de segur, irreflexiblement. En aquest miting, per paradoxa, el senyor Robles sosté el nostre mateix parer, però variant completament de fons, perquè mentre el senyor Robles sosté que les dones han de votar fent-se il·lusions que votaran els homes de la seva mena, nosaltres ens entestem a treballar per aconseguir tot el contrari, o sigui, que el vot de les dones, precisament,

serveixi per guanyar el vot dels homes de la seva mena.

S'equivoca quan diu que la majoria és catòlica, i per tant de dretes, i s'equivoca pel mateix motiu quan confia en els dretes per al triomf dels seus!

Va una mica errat pel que es refereix a Catalunya, el senyor Gil Robles. Va una mica errat perquè es veu que no sap que la majoria vol dir sempre la massa obrera. La massa obrera—principalment la femenina—conèix molt bé el dolor de les privacions, les llàstimes i la misèria per a deixar-se entabanar amb el premi d'un cel de sucre candí.

Però és que han predicat mai amb l'exemple? Han demostrat mai que les doctrines catòliques són les mateixes doctrines del Crist? Crist, essència de la bondat, segons ells mateixos, no podria ésser venjatiu, ni podria dir mai, segurament, el que han dit i diuen ells aquests darrers dies a les esglésies. Crist no es va combinar mai els pecats mortals a la mida del seu gust ni va establir amb ells categories econòmiques.

Senyor Gil Robles: No us penseu que és un símptoma el que us deixem celebrar mitings a les esglésies. Penseu que el símptoma veritable del poble de Catalunya fou el resultat de les eleccions del 12 d'abril i encara més la proclamació de la República l'endemà d'aquella data. D'una República que no hauria arribat mai si haguéssim hagut d'esperar el vostre ajut...

ROSA MARIA ARQUIMBAU

CALIXTUS
SALVADOR OLIVER.
CAVA D'ANADURNENÇA

La reina de les modistes, amb la seva cort d'honor, visita l'aeròdrom Canudes per rebre el bateig de l'aire.

J. ROCA
JOIER
RAMBLA DEL CENTRE. 33 PASSATGE BACARDI. 2

LA SETMANA ENTRANT
PUBLICAREM EN AQUESTA PAGINA
Un reportatge amb la senyora
Carme Cortès d'Aiguader
Un article de
Carles Soldevila

EL CARRER DE SALMERON

UTILITZEU

EL

GAS

per al servei de cuina

Per a la ca efacció { amb CALDERES
amb RADIADORS
amb ESTUFES

Per a la preparació
del bany

Exposició d'aparells moderns;

Carrer Salmeron, 85

Avinguda del Portal de l'Angel, 20

DE LA CATALANISSIMA BARRIADA DE GRACIA

EL CARRER DE SALMERON

Gràcia, la barriada més típicament catalanista de Barcelona, té una importància extraordinària en allò que es refereix a la indústria i al comerç. Per això és coneguda generalment amb el nom de la industriosa barriada de Gràcia.

La seva indústria, i molt especialment el seu comerç, els trobareu reunits d'una manera preferent en el carrer de Salmeron, el que té una història més viva i aquell en el qual s'han descabellat els fets més característics de Gràcia.

Si ens remuntem en aquells dies llunyans en què Gràcia era un poble apartat de Barcelona per una llarga extensió de camps, que ocupaven el que avui és l'esplèndid passeig de Gràcia, trobarem ja el carrer de Salmeron —aleshores Major— convertit en la via més important, adreçada des del punt de vista comercial, de la famosa ex-vila. Es clar, però, que en aquells temps les cases que donaven perspectiva al carrer eren totes elles a l'estil de les cases de poble, baixes i amb simples portalades. El carrer era també, tot ell, gairebé la meitat més estret que actualment.

Es gràcies de certa edat contenen encara records dels seus temps pels quals es dedueix el que fou, comercialment, el primitiu carrer Major. És natural que no tenia la importància d'avui; però des del punt de

vista de l'època a la qual ens referim, podia ésser considerat com un dels carrers de més importància entre tots els dels pobles que més tard foren agregats a Barcelona.

Avui, encara, si hom cerca amb atenció les velles característiques d'aquell carrer, podrà trobar vestigis del que fou. La part alta de l'avui carrer de Salmeron conserva

ria. En ell s'han descabellat els fets més importants de la vida barcelonina, des dels fets sagrats de la famosa setmana trágica fins a aquells que tenen, només, una importància relativa de fets del carrer. I és que, no sabem per quina mena d'atzar, el carrer de Salmeron ha estat una continuació directa de la vida del centre barceloní. Bastarà

LA CASA PONS

us ofereix un bonic assortiment de sueters, botins i guants de pell i camussa i altres articles de novetat

Salmerón, 49

Telèfon 73563

les mateixes característiques — llevat de les reformes que representen la construcció de nous edificis— d'aquella època llunyana. I en el transcurs de la part més ampla, o sigui l'inici del carrer, començant pel passeig de Gràcia, és possible de trobar alguna de les cases primitives, d'ample portalada i de finestres sense balconada.

Quant a la importància històrica que ha adquirit el carrer de Salmeron podríem dir que és extraordinària.

recordar els fets més importants de la vida de Barcelona per a trobar-hi íntimament lligat el nom del carrer de Salmeron. Allí es féu celebrar el general Marina, al qual tothom conegué pel general "Persians" després del famós tiroteig de la setmana revolucionària del 1909. I al carrer de Salmeron es féu famós, també, un dels tipus més populars de la Barcelona de principis de segle: ens referim a Lluís de la Sopa.

I així podríem citar fets concrets que donessin una certa importància

ESTABLIMENTS

DA M U OLIVERES S. A.

SUCURSAL:

Passeig de Gràcia, 132
i Salmerón, 2

TELEFON

7 3 4 5 1

EXTENS ASSORTIT EN PANERES PER A
OBSEQUI DE NADAL

CAPONS DE LA GRANJA TORRENT

Seccions de Queviures,
Xarcuteria,
Licors, Vins,
Xampanyes,
Perfumeria
i Drogues

SUCURSALES: Plaça de la Universitat, 8. Telèfon 15902
Ronda de Sant Antoni, 1. Telèfon 13754
Via Laietana, número 22. Telèfon 18392
Carrer d'Aribau, núm. 38. Telèfon 20325

ESPECIALITAT EN REPOSTERIA I PASTES SEQUES
Xocolates - Cafès - Sucre - Vins - Xampanyes - Licors - Galetes
Panets de Viena, etc. :: Bomboneria fina

Dolceria del Roser

SERVEI A DOMICILI
Salmerón, 167 -- BARCELONA -- Telèfon 78707

Antiga Casa Ribera
JOSEP GOMIS

SALMERON, núm. 48 -- TELEFON núm. 70083
Anissats - Conyac - Rom - Licors fins
XAMPANYES de totes les marques
Demaneu sempre el

Gran licor PONIOL

Extens assortiment per a les festes de NADAL

GENERES DE PUNT LOS DOLLARS

FABRICACIO PROPIA

SALMERON, 56

Perfumeria **CAMISERI CORNELLA** Abries

La casa més acreditada de Gràcia
GRAN ASSORTIMENT EN CORBATES I CAMISES
La nostra secció de Gènere de Punt no té competència
Es interessant consultar els preus a què venem la
Perfumeria

PREUS BASTANTISSIMS

Salmerón, 57 -- Telèfon 76044 -- Barcelona

GENERES DE PUNT

D. H.

50, SALMERON, 50

Casa fundada en 1886

Immens assortit en articles de Punt propis per a presents, Vestits, Sueters, Brusetes, Pullovers, e.e., per a senyors, homes, nens i nenes

SENYORA: NO DUBTEU QUE AQUESTA ES LA CASA QUE VEN LES MILLORS QUALITATS EN ARTICLES DE PUNT I LES DARRERES
NOVETATS A PREUS NO IGUALATS PER NINGU. ★ ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS. ★ CONTINUAMENT MODELS NOUS.
VISITEU ELS NOSTRES APARADORS ABANS DE FER LES VOSTRES COMPRES